

פרוטוקולים/כלכלה/5924
ירושלים, כ"ג בחשון, תשס"ג
29 באוקטובר, 2002

נוסח לא מתוקן

הכנסת החמש-עשרה
מושב חמישי

פרוטוקול מס' 26
מישיבת הוועדה המשותפת כלכלה-חוקה
יום שלישי, ט"ז בחשון התשס"ג (22 באוקטובר 2002), שעה 9:00

סדר היום: הצעת חוק שירות נתוני אשראי (תיקון) (דחיית תחילה), התשס"ב-2002.

נכחו:

חברי הוועדה: אברהם פורז-היו"ר

מוזמנים:

משנה ליועץ המשפטי לממשלה	טנה שפניץ, עו"ד
משרד המשפטים	תמר קלהורה, עו"ד
משרד המשפטים	אלן זיסבלט, עו"ד
משנה ליועץ המשפטי, בנק ישראל	ורדה לוסטהויז, עו"ד
בנק הפועלים	יוסף אריה, עו"ד
בנק הפועלים	יצחק בראון
מיצג את טראנס יוניון	דן עופר, עו"ד
נציג טראנס יוניו ארה"ב	גיורא מיוחס
מנהל אגף מידע עסקי דן אנד ברדסטריט	משה ברדוגו
קרדיט אינפורמישין אסוסיאטיין	יורם גביש
מנהל טכנולוגי, קונסיומר דאטה טכנולוגי	אריה שגיא

יועצת משפטית: אתי בנדלר

מנהלת הוועדה: לאה ורון

הצעת חוק שירות נתוני אשראי (תיקון) (דחיית תחילה), התשס"ב-2002.היו"ר אברהם פורז :

אנחנו דנים בהצעת חוק שירות נתוני אשראי (דחיית התחילה). מתי החוק אמור להיכנס לתוקף?

תמר קלהורה :

29 לינואר.

היו"ר אברהם פורז :

הייתה לי שיחה עם שר המשפטים, שאמר לי שעוד מעט התאריך לתחילת החוק מגיע ועוד לא דחינו את התחילה. אמרתי לו שיסיר דאגה מליבו, כי לא ניתן לחוק להיכנס לתוקף כשאנחנו לא מוכנים. בואו נבדוק ביחד מה אנחנו יכולים לקדם, כי חבל לדחות את הכל. דיברתי איתו על שאלת הרישוי. אמרתי לו שלדעתי תהליך הרישוי יכול להתחיל. אני רואה בפרוטוקול שביקשתי מהגברת שפניץ לחזור אלינו עם תשובה מה אפשר להתחיל מיידיית ומה אפשר לדחות. הגברת שפניץ, האם אנחנו יכולים להתחיל בתהליך הרישוי? האם אנחנו יכולים לאפשר איסוף מידע שלילי מאותם מקורות בסיסיים שהצעתם בהצעת החוק המקורית, ומידע חיובי שיינתן בהסכמה, בלי שנכפה על הבנקים לתת אותו כנגד תשלום?

טנה שפניץ :

העמדה הנחרצת של שר המשפטים היא שהחוק צריך להיכנס על כל מרכיביו לתוקף, לא רק לעניין מידע כזה או מידע אחר. תהליך הרישוי נגזר במידה רבה מהמידע.

היו"ר אברהם פורז :

כתוב: "לא יפעיל אדם שירות נתוני אשראי או מידע על עוסקים, אלא לפי חוק זה. ההפעלה תעשה על פי רשיון. השר ימנה אדם הכשיר להיות שופט... את יכולה להגיד, ובצדק, שאדם שלא יודע מה הרשיון יהיה שווה לא יבקש רשיון.

טנה שפניץ :

מה אומר הרשיון? הרשיון אומר את הדברים שאומר החוק, כמו למשל אם הוא יפקיד ערובה. אני לא יודעת איזו ערובה לדרוש כשאני לא יודעת מה..

היו"ר אברהם פורז :

נקבע שהערובה תהיה לפי מה שייקבע בתקנות.

טנה שפניץ :

גם היום זה בתקנות.

היו"ר אברהם פורז :

כל הדברים האחרים לא משנים את התמונה הבסיסית. אם הוא יוכל לעשות מידע חיובי או לא יוכל לעשות זה לא משנה את גודל הערובה.

טנה שפניץ :

הערובה משקפת את הסיכונים שלוקח בעל הרשיון.

היו"ר אברהם פורז :

אז נכתוב בחוק שמעת לעת אפשר להגדיל את הערובה. אם יסתבר שהחוק מאפשר להם דברים איומים ונוראיים, נכתוב שאפשר להגדיל את הערובה.

טנה שפניץ:

אם הוא לוקח רק מהמרשמים הרשמיים, אז הערובה שניקח ממנו היא מאוד מינימאלית. אם הוא אוסף מקורות מוסמכים, אז הערובה שלו צריכה להיות יחסית גבוהה כי הוא נכנס לסיכונים מאוד גבוהים. זה הכל פונקציה של המידע. למנות אדם רשם זה דבר טכני. גם לא לוקחים בן-אדם עד שאין לו מה לעשות. חשוב לדעת אם משרד המשפטים צריך לנהל מאגר חיובי או לא צריך לנהל מאגר חיובי. הרשם זה תפקיד אחר. זה הכל נגזרת של המידע.

מה זה נקרא להקים מערכת? אנחנו צריכים לקבוע לגופים את דרכי התקשורת שלהם בינם לבין עצמם, בינם לבין הגופים השונים. יש לנו את זה, אבל אי אפשר להפעיל אם לא יודעים לגבי איזה מידע. קבענו ב-31 פגישה עם הבנקים על הצדדים הטכנולוגיים, כדי שאם זה ייכנס לתוקף שנהיה מוכנים לאיך המידע עובר, באיזה רמת אבטחת המידע עובר. אנחנו נכנסים לכל זה. זה לא נכון להגיד שאנחנו לא עושים.

היו"ר אברהם פורז:

אני לא אומר שאתם לא עושים, אני רק אומר שאני לא משתכנע מזה שאי אפשר, בכפוף לזה שהאגרה או הערובות..

טנה שפניץ:

מה אתה רוצה? שאני אעשה חשבון על הערובה?

היו"ר אברהם פורז:

לא, שזה יישאר פתוח וייקבע בשלב מאוחר יותר. בשלב זה תתחילו לחפש את הרשם, תלכו למנות אותו.

טנה שפניץ:

אנחנו יודעים מי הרשם.

היו"ר אברהם פורז:

תאפשרו להגיש בקשה, כדי שיהיה ברור שגובה הערובה..

טנה שפניץ:

יש לנו תקנות שאנחנו צריכים להכניס את הסכום.

היו"ר אברהם פורז:

במה אנחנו יכולים להתקדם כדי לא לעמוד במקום?

טנה שפניץ:

אנחנו מתקדמים בזה שאנחנו נערכים.

היו"ר אברהם פורז:

אם החוק נדחה בחצי שנה נצטרך להיפגש בעוד חודש.

טנה שפניץ:

התקנות מוכנות. אנחנו יושבים עם הבנקים על הפרטים הטכנולוגיים, שרובם לא משתקפים בתקנות אלא במסמך נוהלים שאנחנו מכינים. עשינו את זה עם החברות עצמן, כשאנחנו יודעים איך המידע יעבור מההוצאה לפועל.

היו"ר אברהם פורז :

מה המכשולים העיקריים ליישומו...?

טנה שפניץ :

יש מספר אחד שחסר והוא אם צריך לשלם לבנקים עבור המידע..

היו"ר אברהם פורז :

האם את שותפה לדעתי שזה אבסורדי שאם התקבל על מישהו מידע שלילי מאיזה שהוא מקום, צריך לפנות לכל הבנקים לברר אם יש מידע חיובי? צריך לתקן את זה. עצם העובדה שפונים ל-22 בנקים ושואלים על מישהו שאלה זה מפליל.

אלן זיסבלט :

21 מהם יגידו שאין להם לקוח כזה.

היו"ר אברהם פורז :

אני לא חשבתי שמסירת מידע חיובי דורשת לפנות לכל הבנקים בארץ ולשאול את השאלה המעצבנת הזאת אם יש מידע חיובי על הלקוח.

טנה שפניץ :

אני לא רוצה להתייחס אם היינו צריכים את המידע החיובי או לא. זאת שאלה בפני עצמה. אנחנו נמצאים עכשיו באיזו שהיא תחנה, שהיה ברור מראש שהיא מאוד פרובלמטית. אתה יכול לשאול על מישהו חיובי גם בגלל שהוא התנדב והוא ביקש שימסרו עליו.

היו"ר אברהם פורז :

אבל אז הוא בא עם מסמך ההסכמה.

טנה שפניץ :

לא צריך כלום. הטיעון היה שצריך לאזן את המידע. מה אשם הלקוח המאוד חיובי בבנק יחסית קטן, ששם הוא מנהל את החשבונות שלו, שחזרו לו כמה שיקים והוא לא מתאזן במידע החיובי? אני מסכימה שמבחינה כלכלית יש פה בעיה. יכול להיות שיהיו בנקים שלא יבקשו מהם את המידע או המידע לא יהיה רלוונטי. יש לזה בעד ונגד. שר המשפטים אמר שהתמונה תהיה מאוד חלקית.

דן עופר :

גם אם ניקח דוגמה של אדם שיש לו חשבון בנק אחד ומצטבר לגביו מאותו בנק מידע שלילי שהוא בר מסירה, על פי החוק היום לשכת השירות צריכה להוציא שאילתה לכל 22 הבנקים. אז, אומרת הגברת שפניץ, הבנקים יניחו שהגיעה אליהם שאילתה כי הוא חתם על הסכמה. מה אני צריך? להמר על זה שאולי הוא חתם על הסכמה? אני אהמר על זה שהיה עליו מידע שלילי, ואז כשהוא יבוא לפתוח אצלי חשבון יהיה עליו אור אדום, אני אתייחס אליו בהסתייגות, אני אעדיף מישהו אחר עליו. למה לי להתעסק עם אחד שאני יודע שהיתה עליו בקשה למידע חיובי, ובהסתברות יותר גבוהה היתה בקשה עליו למידע שלילי. את המידע השלילי הזה אי אפשר לקנות עד שלא אספו חיובי. בכל הבנקים יתחילו לנהל רשימות שחורות של השאילתות. זה מה שיסתובב בארץ. זאת פגיעה, לדעתי, בהגנת הפרטיות חמורה פי 7 מאשר כל הרפורמה שהחוק הזה עושה באפשרות לאסוף מידע כלכלי על אדם פרטי.

היו"ר אברהם פורז :

מה אתה מציע?

דן עופר :

אני מציע שהמידע החיובי ייאסף בהסכמה.

היו"ר אברהם פורז :

איך אנחנו יוצאים מהסבך שהכניס אותנו אליו הנגיד, שעל כל מי שיש לגביו מידע שלילי צריך גם לאסוף חיובי?

ורדה לוסטהויז :

זאת לא בדיוק היתה העמדה. העמדה היתה לא לבקש מידע חיובי מכל אחד, אלא לצמצם את זה על מי שיש לו שלילי.

היו"ר אברהם פורז :

את הכוונה הטובה הבנו, אבל הדרך לגיהנום..

דן עופר :

מי שיש עליו שלילי, באופן אוטומטי יחתום על הסכמות.

היו"ר אברהם פורז :

האם הייתם רוצים שבנושא המידע החיובי כל מה שקבענו מתחלף בהסדר שניתן לאסוף מידע חיובי ממי שמסכים?

גיורא מיוחס :

נגיד בנק ישראל רצה להבטיח שמי שיש עליו מידע שלילי יהיה עליו גם מידע חיובי.

היו"ר אברהם פורז :

לאיזון התמונה.

גיורא מיוחס :

אנחנו מציעים שבמידה ויש מידע חיובי על אדם יהיו חייבים להשתמש בו.

היו"ר אברהם פורז :

נכון לרגע זה זה לא שאתה יכול להשתמש במה שיש לך, אלא אתה חייב לברר.

אריה שגיא :

הנגיד סייג את הצעתו בכך שבשלב זה ייאסף מידע חיובי רק מהבנקים, לא ממקורות אחרים.

טנה שפניץ :

הנגיד אמר שהוא לא רואה את התועלת במידע החיובי. הוא אמר שבגלל שמודאגים מהאיזון צריך לקחת ממקורות שאפשר לסמוך עליהם.

היו"ר אברהם פורז :

הגברת שפניץ, האם נראה לך ההסדר שנחליף את הצעת הנגיד בהסדר שאוסף מידע שלילי, כפי שהיה בהצעת החוק המקורית, ומידע חיובי בהסכמה?

טנה שפניץ :

שר המשפטים חשב שצריך להפעיל את החוק כפי שהוא, בחתיכה אחת.

היו"ר אברהם פורז :

שכנעתי אותו שנתחיל בתהליך הרישוי.

טנה שפניץ :

בפועל מה שצריך אנחנו עושים.

היו"ר אברהם פורז :

בהנחה שהחוק עבר, כמה זמן יימשך תהליך הרישוי?

טנה שפניץ :

תאורטית אפשר לעשות את זה בכמה חודשים.

היו"ר אברהם פורז :

האם יש משהו שאנחנו יכולים להתקדם בו היום?

טנה שפניץ :

אפשר לשמוע את החברות, אפשר לשמוע את הבנקים. אם הם חושבים שיש דברים שאנחנו לא עושים והיה רצוי שנעשה, אדרבא.

ורדה לוסטהויז :

הבעיה היא לא רק בקבלת מידע חיובי במקרה של מידע שלילי, אלא גם הצורך לפנות לכל מערכת הבנקאות למידע שלילי. כשחוזרים על ההצעה של הנגיד, נשמע כאילו הוא כפה איזו שהיא דעה ואף אחד לא היה נוכח בחדר להגיב על זה. הבעיה עדיין מתרכזת בשאלת העלות, לא בהכנות הטכניות. אני לא חושבת שהגענו לשלב שאנחנו יכולים להגיד שכל הבעיות נפתרו ואנחנו יודעים לקבוע מספר מסויים לשאילתה. אני חושבת שהכנסת הרישוי לתוקף אין לה הרבה משמעות, משום שאין מה לעשות עם זה. ממילא אדם לא יכול לפעול לפי החוק, אלא אם יש לו רשיון. איך הוא יפעל לפי החוק אם החוק לא נותן לו את הכלים לגבי מסירת המידע והוא לא יודע איזה מידע מותר לו ומה הוא צריך לאסוף?

אריה שגיא :

ברגע שנוריד את החובה לאסוף את המידע החיובי נסיר מכשול מאוד רציני, כי החובה לאסוף מידע חיובי זה מה שחייב את הבנקים להכין מאגר מידע רציני עם עלויות מאוד גבוהות. אם אספקת המידע החיובי על פי הסכמה תהיה מרגע כניסת החוק לתוקף וקדימה, אנחנו נמצא במצב כמו עם המידע השלילי, דהיינו : מזרימים מידע שוטף. זה גם יקל על הבנקים וגם יקטין בצורה משמעותית את העלויות. זה המכשול העיקרי ביישום החוק.

טנה שפניץ :

שלא יתקבל איזה שהוא רושם שצריך ללכת אחורה 5 שנים לפני תחילת החוק. החיים מתחילים עם תחילת החוק. הבנק לא צריך למסור שום דבר. מרגע תחילת החוק הוא צריך להיות ערוך 5 שנים אחורה. היום הוא לא צריך לעשות שום פעולה.

משה ברדוגו:

האם ניתן יהיה להתחיל את כל תהליך הרישוי, כאשר את עניין הערובה, שאני מבין שזה הקטע שמפריע גם לנו וגם למשרד המשפטים, נדחה למועד החלת החוק?

היו"ר אברהם פורז:

הטענה היא שבפרספקטיבה של הפעילות בודקים גם את הערובות.

משה ברדוגו:

הערובה יכולה להישאר לשלב החוק, ששם ייקבעו הסכומים עצמם. את כל תהליך ההקמה והרישוי אפשר להתחיל כך שעם כניסתו של החוק לתוקף נוכל להתחיל לעבוד.

טנה שפניץ:

אבל איזה מידע ניתן שיהיה לך?

משה ברדוגו:

אני מדבר כרגע על תהליך הרישוי. תבדקי אותי אם אני כשיר לפעול בכיוון הזה.

טנה שפניץ:

אני יכולה לבדוק שאין לכם עבר פלילי. את זה עושים בשתי שיחות טלפון. אני צריכה לקבוע ערובה. ערובה יכולה להרתיע חלק מהאנשים להיכנס.

משה ברדוגו:

אז מקסימום אני לא פועל.

טנה שפניץ:

הערובה היא פונקציה של המידע שאתה מנהל. היא אפשר לקבוע אותה עד שהדבר הזה לא..

היו"ר אברהם פורז:

בשלב זה תבדקי אם אין לו הרשעות קודמות.

טנה שפניץ:

הרשעות קודמות אני מוכנה לבדוק.

אלן זיסבלט:

כשמדברים על חומר חיובי מהבנקים וממקורות אחרים מדברים על מערכת אחרת. הרשם יצטרך לבדוק אם הגוף הזה מוכן לנהל ולשמור על הפרטיות. זאת מערכת לגמרי אחרת מאשר רק לקבל אינפוט מגורמים מסויימים. זה לא עניין טכני. יש אנשים שיגידו שהשיטה הכי טובה מכל הבחינות זה ההסדר של שלילי וחיובי סביר. אני לא רוצה לגלות את הנכסים שלו ואת ההכנסות שלו, אלא דברים רלוונטים לשאלה אם אני רוצה לתת לו אשראי או לא. אם לא מגיעים למצב כזה או להצעת הפשרה של הנגיד, אז אולי עדיף להישאר במסגרת השלילי בלבד.

היו"ר אברהם פורז :

מה מפריע לך שזה יהיה בהסכמה?

אלן זיסבלט :

אם אני יודע בתור מי שצריך לתת לו אשראי או צריך לתת לו עבודה שהוא הסתבך זה בסדר, אבל אם לגבי מישהו אחד אני רואה שיש לו שלילי וחיובי, אז אני תוהה אם אין לו חשבון, אם הוא רוצה להסתיר משהו. אנחנו לא יודעים איך העניין של ההסכמה יפעל. אנשים יגידו שהם לא רוצים להסכים למשהו שהם לא יודעים איך הוא יפעל.

היו"ר אברהם פורז :

הוא יכול לא להסכים, אבל זכותי להגיד..

אלן זיסבלט :

אני חושב שכדאי לחשוב על הבעייתיות של השיטה שבאופן מאוד שרירותי אנשים מסכימים או לא מסכימים, פונים אליהם או לא פונים אליהם. אנחנו נכנסים לתחום מאוד בעייתי מבחינת המימוש של האדם. אנחנו צריכים לשאול את עצמנו אם אנחנו לא רוצים שלילי, או שלילי חיובי עם טווח יותר רציני.

דן עופר :

החיובי שמדבר עליו אלן, לפחות לפי טיוטת התקנות, זה משהו מאוד נטרלי. אני לא בטוח שקצין אשראי באיזה שהוא מוסד יתייחס למידע הזה כנטרלי, אלא אם כן במהלך הדיון פה בוועדה זה ישתנה. כרגע, עמדת משרד המשפטים היא שהצד השלילי יהיה נטרלי ולא חיובי.

הבעיה המהותית שמעכבת את תחילת החוק זה עניין העלויות. עניין העלויות מתמקד בשני דברים: בחובה לאסוף את החיובי, שעליו דיברנו, ובעניין ההתרעות על נקיטת הליכים משפטיים של המוסדות הבנקיים. אני אהיה שמח אם השר יוכל לאכוף על הבנקים למסור התרעות על נקיטת הליכים בעלות שתהיה כלכלית. השאלה היא למה לא לקבל את ההצעה שלנו, שבשלב הזה נוריד מהחוק שני סעיפים: 1. התרעות על נקיטת הליכים. 2. החובה לאסוף את החיובי.

טנה שפניץ :

להוריד את ההתרעות?

דן עופר :

לדחות את המועד שבו לשכות השירות מושכות את ההתרעות על נקיטת הליכים מהעמותות הבנקאיות. המידע השלילי שמושכים מהבנקים הוא לא אוניברסאלי, הוא בסך הכל התרעה על 5 שיקים שסורבו והתרעה על נקיטת הליכים. זה כל השלילי שאתה אוסף מהבנקים. סביר להניח שמי שיש נגדו התרעה על נקיטת הליכים גם חזרו לו 5 שיקים.

היו"ר אברהם פורז :

הגברת שפניץ, אחת האפשרויות שיש לנו היא לדחות את החוק בעוד חצי שנה, או להגיד שאנחנו לא רוצים שהחוק הזה ייכנס בעוד חצי שנה כפי שהוא כי יש בו פגמים בסיסיים. אחד הדברים שנראה לי פגם בסיסי זה העניין הזה של איסוף המידע החיובי על מי שיש לו גם מידע שלילי. השאלה היא אם אין נכונות במשרד המשפטים לעשות איזו הערכה מחודשת. יצרנו פה איזה שהוא דבר שהוא שעטנו. האלטרנטיבה היא להסתפק במידע השלילי שהצעתם בשעתו, פלוס אפשרות למידע חיובי לפי הסכמתו של האדם. זה מאוד מפשט לנו את החוק. אפשר לנסות את הפטנט הזה לכמה שנים. אני מפחד שאף אחד לא יבקש רשיון. אני מסתכל עליהם כדי לראות אם בסיטואציה הזאת זה מעניין אותם. את "דן אנד ברדסטריט" זה מעניין, נכון?

משה ברדוגו :

כן.

דן עופר :

אם מדברים על מידע חיובי בהסכמה יחד עם מידע שלילי ממקורות מוסמכים, אז מבחינתי אפשר להפעיל את החוק מחר בבוקר.

היו"ר אברהם פורז :

אני מציע שתעשו דיון במשרד המשפטים על-מנת להכניס את השינוי. אני לא רוצה להמשיך בחוק הקיים, כי לדעתי הוא לא טוב.

טנה שפניץ :

אם מערכת הבנקאות מצטמצמת למידע השלילי, אז 5 שיקים זה באמת לא עלות שתגרום לה להעלות. אני מייחסת חשיבות גדולה להתרעות האלו, כי חילצנו אותן בעמל רב ממערכת הבנקאות. זה מראה שהבנק, שלא רוצה למסור דברים גרועים על הלקוח, הגיע לאיזה שהוא שלב שהוא חושב שהלקוח נמצא במצב קשה.

היו"ר אברהם פורז :

יכול להיות שהבנקים ימעטו במשלוח התרעות, אם הם ידעו שההתרעה הזאת... יכול להיות שהאצבע תהיה פחות קלה על ההדק.

דן עופר :

ההצעה שלנו היא לא לבטל את ההתרעות, אלא ביום שהשר יהיה מוכן לצוות על עלות סבירה, שיפעיל את זה.

היו"ר אברהם פורז :

לא זאת הנקודה. ההנחה היא שההתרעות האלו הן בעלות אפסית כי הן ממילא בתוך המערכת.

דן עופר :

הם טוענים שלא.

היו"ר אברהם פורז :

מר בראון, האם כאשר מנהל סניף באיזה מקום מחליט לשלוח התרעה ללקוח, בהנחה המרכזית לא רואים את זה?

יצחק בראון :

ברמות מסויימות.

היו"ר אברהם פורז :

זה ממוחשב, לא?

יצחק בראון :

לא הכל ממוחשב. חלק מההתרעות ידניות.

דן עופר :

מר פורז, אנחנו לא רוצים לכפות עליהם. אנחנו אומרים שאם השר רוצה לכפות עליהם, שיכפה. אנחנו מוכנים לעבוד בלי התרעות. אנחנו לא רוצים לכפות עליהם שיתנו לנו התרעות.

משה ברזוגו:

אני דווקא חושב שנושא ההתרעות חשוב.

דן עופר:

אני לא אומר להוציא את זה מהחוק, אלא שזה ייכנס לפה כשהשר יקבע בצו.

היו"ר אברהם פורז:

שאלת ההתרעות, לדעתי, צריכה להיות מופעלת ברגע שהשר קבע. כל עוד הוא לא קבע זה לא נכנס לתוקף. אני חושב שבעניין הזה צריך להשאיר את הפריבילגיה לשר. אני לא רוצה שהוא יכפה עליהם, אלא אם כן הוא השתכנע שיש לו את כל הנתונים.

עכשיו אנחנו מדברים על המידע השלילי שהצעתם, פלוס איסוף המידע החיובי בהסכמה. אנחנו לא מבטלים כרגע את החוק, אלא קובעים לו דחיית תחולה. אם אנחנו לא עושים כלום הוא ייכנס בפברואר. קרוב לוודאי שעשינו כמה שגיאות ואנחנו לא רוצים שהוא ייכנס בפברואר כמו שהוא. שאלת הפעלת ההתרעות צריכה להישאר לקביעת שר המשפטים. שאלת איסוף המידע השלילי המורחב, כפי שהציע משרד המשפטים, ייכנס לתוקף. אנחנו מציעים שלגבי המידע החיובי זה יהיה בהסכמה. משרד המשפטים צריך לראות אם הוא מקבל את זה. אם הוא מקבל את זה, שיביא את התיקון ברוח זו.

טנה שפניץ:

כשאתה אומר חיובי רק בהסכמה, אתה רואה לפניך שאנחנו מוחקים את הסעיפים עם ההתניות האלו, או דוחים אותם?

היו"ר אברהם פורז:

כדי שזה יהיה יותר אלגנטי, כדאי לדחות את התחולה של הסעיפים האלה בשנתיים. אנחנו נעשה כרגע את הדבר המצומצם הזה.

טנה שפניץ:

שר המשפטים חושב שכדאי ללכת על כל הקופה.

היו"ר אברהם פורז:

תשכנעי אותו.

טנה שפניץ:

אני אגיד שהוועדה מבקשת שהוא יתן עוד פעם את דעתו על כך שנעשה את כל מה שכתוב בשלילי, כאשר ההתרעות של הבנקים ייכנסו לתוקף במועד שהוא קובע, ולגבי המידע החיובי אנחנו לא נפעיל את כל הסעיפים אלא רק את הסעיף בהסכמה.

היו"ר אברהם פורז:

והיתר נדחה לשנתיים.

אתי בנדלר:

השלילי מותנה בחיובי נדחה בשנתיים.

היו"ר אברהם פורז :

כן. אני לא רואה בצע גדול בזה שנתחיל עכשיו להתעסק עם הרישוי, לכן נדחה את הכל. ממילא אתם נערכים.

אתי בנדלר :

אולי כדאי לקבוע מועד במקום בתום שנה וחצי מיום פירסומו. בסעיף 59(א) כתוב: "תחילתו של חוק זה ב-1 בחודש שלאחר תום שנה מיום פירסומו", זאת אומרת 1 בפברואר 2003. עכשיו אתם מציעים במקום שנה שיהיה כתוב שנה וחצי. במקום שאנשים יצטרכו לעשות חשבון, אולי תקבעו מועד.

היו"ר אברהם פורז :

31 ביולי 2003.

אתי בנדלר :

בסעיף 59, במקום האמור בסעיף קטן (א) יבוא 31 ביולי 2003.

היו"ר אברהם פורז :

תשתדלו להביא לנו, אם אתם מסכימים לעניין, תיקון חקיקתי כמה שיותר מהר.

אתי בנדלר :

בסעיף 60 זה יהיה שנה במקום שישה חודשים. אושר לקריאה שנייה ושלישית?

היו"ר אברהם פורז :

כן.

הישיבה ננעלה בשעה 10:05

